

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Chánh Xứ - Office of the Pastor

From the Pastor's Desk

Sunday, September 28, 2025

Dear parishioners and friends:

The California Catholic Conference (CCC) warned last week: “In recent weeks, we have witnessed an increase in gun violence, including political violence, across the United States... The violence we see, the taking of a life, does not appear out of nowhere. It is built daily through hostility, aggression, and disrespect. Each of us is called to deeper conversion, to recognize the dignity of every person, and to treat even those with whom we disagree as we would treat Christ Himself.”

Our society has grown more divided, less tolerant. Political debate no longer stops at policy. The deeper crisis is not simply the violence itself, but the loss of our capacity to accept differences. Democracy cannot survive if opposing views are treated as threats rather than as part of a common dialogue. A community cannot thrive if “the other” is never embraced as “one of us.”

This truth was made clear when the Governor of Utah, after the arrest of the suspect who assassinated a young political activist, admitted in a press conference: “For 33 hours, I prayed that if this had to happen here, please let it not be one of ours—let it be someone from another state, another country... Sadly, that prayer was not answered as I had hoped. It happened here, and it was one of us.”

Such words are troubling. They echo the mindset of someone relieved when tragedy falls on the neighbor’s child rather than their own. To turn that into a prayer to God reveals how deeply we fail to see one another as one family. If the killer had been from another state, another race, or an immigrant, would that somehow have made it acceptable? This way of thinking shifts blame outward while ignoring the sickness within.

The real problem is not whether tragedy strikes “us” or “them.” The problem is that it happens at all. Violence rooted in political division or social hatred is not an import from the outside. It is a national disease. No family, no community, not even the Church, is free from both good and bad witness. The governor’s heartfelt but misguided prayer betrayed a blindness: it sought to preserve Utah’s sense of purity rather than confront America’s deeper wound.

The United States must face the reality: the violence of division is not “out there.” It is here—within our families, schools, churches, and neighborhoods. Leaders cannot pray it away, or wish it on others. They must address it head-on, fostering dialogue, cooling hostilities, and reminding the nation that we are one people.

If America hopes to reclaim the vision cherished by President Ronald Reagan—that anyone, from anywhere in the world, can arrive and truly become an American—then we must first reclaim the conviction that within our own borders there is no “us” and “them.” There is only one American people, wounded yet capable of healing.

Fr. Justin T. Le
Pastor

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang

Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Thánh Xứ - Office of the Pastor

Thư Cha Chánh Xứ

Chúa Nhật, ngày 28 tháng 9 năm 2025

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Hội đồng Giám mục Công giáo California (CCC) đã cảnh báo tuần trước: “Trong vài tuần qua, chúng ta đã chứng kiến sự gia tăng bạo lực súng đạn, kể cả bạo lực chính trị, trên khắp nước Mỹ... Loại bạo lực chúng ta thấy, việc tước đi một mạng sống, không tự nhiên mà có. Nó được xây dựng hằng ngày qua sự thù hằn, hung hăng và thiếu tôn trọng. Mỗi người chúng ta được mời gọi hoán cải sâu xa hơn, nhận ra phẩm giá nơi mọi con người, và đối xử với cả những người bất đồng với mình như đối xử với chính Đức Kitô.”

Xã hội của chúng ta đã trở nên chia rẽ hơn, ít khoan dung hơn. Tranh luận chính trị không còn dừng lại ở chính sách. Cái nguy hiểm không chỉ là bạo lực xảy ra, mà là chúng ta dần đánh mất khả năng chấp nhận sự khác biệt. Một nền dân chủ không thể tồn tại nếu quan điểm đối lập bị coi là mối đe dọa thay vì là một phần của đối thoại chung. Một cộng đồng không thể phát triển nếu “người khác” không được đón nhận như là “chúng ta.”

Thực tế ấy đã bộc lộ khi Thống đốc bang Utah, sau vụ bắt giữ nghi phạm ám sát một nhà hoạt động chính trị trẻ, đã phát biểu trong buổi họp báo: “Trong 33 giờ, tôi đã cầu nguyện rằng nếu điều này buộc phải xảy ra ở đây, thì xin đừng để đó là một người của chúng ta - mà là ai đó từ tiểu bang khác, hay từ một quốc gia khác... Đáng buồn thay, lời cầu nguyện ấy không được đáp lại như tôi mong. Nó đã xảy ra ngay tại đây, và đó lại là một người của chúng ta.”

Lời chia sẻ ấy thật đáng lo. Nó giống như tâm lý của người thấy nhẹ nhõm khi thảm kịch rơi xuống con của hàng xóm chứ không phải con mình. Biến suy nghĩ ấy thành một lời cầu nguyện với Thiên Chúa cho thấy ta chưa thật sự coi nhau là một gia đình. Nếu hung thủ đến từ tiểu bang khác, hay là di dân, hay khác màu da, thì điều đó có làm cho thảm kịch bớt bi thương hơn sao? Lối suy nghĩ ấy đẩy trách nhiệm ra ngoài và bỏ qua căn bệnh ngay trong lòng xã hội.

Vấn đề cốt yếu không phải là thảm kịch rơi xuống “chúng ta” hay “họ.” Vấn đề là thảm kịch đã xảy ra. Bạo lực do chia rẽ chính trị hay hận thù xã hội không phải là thứ nhập khẩu từ bên ngoài. Nó là một căn bệnh của quốc gia. Không gia đình, không cộng đồng nào hoàn hảo; ngay cả trong Giáo hội cũng có những chứng nhân tốt và xấu. Lời cầu nguyện của vị thống đốc, dù chan chứa cảm xúc, lại nhằm bảo vệ cảm giác “trong sạch” của Utah hơn là đối diện với vết thương chung của cả nước Mỹ.

Hoa Kỳ phải đối diện sự thật: bạo lực bắt nguồn từ chia rẽ không nằm “ngoài kia.” Nó đang ở đây - trong gia đình, trường học, nhà thờ, và cộng đồng của chúng ta. Các nhà lãnh đạo không thể chỉ cầu cho nó biến mất, hoặc mong nó rơi xuống đầu người khác. Họ phải đối diện trực tiếp, nuôi dưỡng đối thoại, hạ nhiệt hận thù, và nhắc nhở quốc gia rằng chúng ta là một dân tộc duy nhất.

Nếu Hoa Kỳ muốn sống lại viễn tượng mà cố Tổng thống Ronald Reagan từng trân quý - rằng bất cứ ai, từ bất cứ nơi nào trên thế giới, cũng có thể đến và thực sự trở thành một công dân Mỹ - thì trước hết chúng ta phải khẳng định lại: ngay trong biên giới của mình, không có “chúng ta” và “họ.” Chỉ có một dân tộc Hoa Kỳ, tuy bị thương tổn nhưng vẫn có khả năng được chữa lành.

Lm. Giuse Lê Trung Tường

Chánh xứ

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280